

— velvoittaa sisämarkkinoiden harmonisointiviraston korvaamaan kulut väite- ja valitusmenettelystä sekä oikeudenkäynnistä.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija: Kantaja

Haettu yhteisön tavaramerkki: Kuvamerkki "O orsay" luokkiin 23, 24 ja 25 kuuluville tavaroille (langat, kankaat, peitot, pöytäliinat, asusteet, saappaat, kengät ja tohvelit sekä pähineet)

Hakemus nro 1042613 Väitemenettelyssä vedotun tavaramerkin tai merkin haltija: José Jiménez Arellano S.A.

Vedottu tavaramerkki tai merkki: Espanjalainen ja portugalilainen kuvamerkki "D'ORSAY" mm. luokkaan 25 kuuluville tavaroille

Väiteosaston päätös: Hakemuksen hylkääminen en "asusteiden, saappaiden, kenkien ja tohvelien sekä pähineiden" osalta; väitteen hylkääminen muilta osin

Valituslautakunnan ratkaisu: Kantajan valituksen hylkääminen

Kanneperusteet: — Viraston päätös on asetuksen (EY) N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan vastainen
— Koska verrattavien merkkien vastakkainasettelua ei voida pitää lähtökohtana, sekaannusvaaraa ei ole
— sanallinen/kuvallinen ja assosiativinen sekaannusvaara ei ole mahdollinen

Gela Sviluppo S.C.p.A:n, selvitystilassa, 13.2.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-65/04)

(2004/C 106/141)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

Gela Sviluppo S.C.p.A, selvitystilassa, on nostanut 13.2.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajana on avvocato Patrizio Menchetti.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— kumoaa Euroopan yhteisöjen komission 16.12.2003 päivättyyn tiedonantoon, viite 116515 Regio E2/JHR/rs D(2003) 621494 sisältyvän päätöksen, jolla hylättiin Gela Sviluppon vaatimus sille myönnetyn tuen jäljellä olevan määrän maksamisesta

— kumoaa komission päätöksen, jolla Gela Sviluppon kokonaistuen Sicilia 94-99 FESR 98.05.26.001 määrää alennettiin

— kumoaa komission päätöksen määrätä talousarviosta poistettavaksi 2 348 580,42 euron suuruinen määrä

— kumoaa veloituskaskelmaan sisältyvän komission päätöksen, jolla määrättiin palautettavaksi liikaa maksettu määrä 85 806,66 euroa

— jos 9.9.1999 tehdyllä päätöksellä (SEC) 1999/1316 hyväksytyjä rakennerahastojen operatiivisiin toimintoihin liittyviä tilinpäätöksiä koskevien suuntaviivojen 6 artiklan 2 kohtaa pidetään EY 249 artiklassa tarkoitettuna päätöksenä, kumoaa kyseisen päätöksen

— katsoo komission olevan sopimussuhteen ulkopuolisessa vastuussa, koska Gela Sviluppolle myönnetyn tuen Sicilia 94/99 FESR 98 05 26 001 jäljellä olevaa määrää ei maksettu, ja velvoittaa komission EY 235 ja EY 288 artiklan nojalla korvaamaan vahingon 2 348 580,42 eurolla korkoineen, tai tuomioistuimen oikeana pitämän määrän

— toteaa, että sopimusveloitteet on jätetty noudattamatta ja että komissio on sopimussuhteeseen perustuvassa vastuussa Gela Sviluppon ja Euroopan komission välillä 13.9.1999 allekirjoitetun sopimuksen, jossa Regione Siciliana oli osallisena ja jota muutettiin 31.5.2002 Regione Sicilianan ollessa yhä siinä osallisena, nojalla, ja määrää, ettei komissiolle ole palautettava 85 806,66 euron suuruista summaa, velvoittaa komission noudattamaan sopimusveloitteitaan, joiden mukaan sen on maksettava 2 262 777,76 euron suuruinen määrä, tai velvoittaa sen korvaamaan vahingon tällä tai muulla oikeana pitämällään määrällä

— velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteen kohteena on komission päätös olla maksamatta Gela Sviluppolle myönnetyn tuen Sicilia 94/99 FESR 98 05 26 001 jäljellä olevaa määrää ja vaatia palautettavaksi jo maksettu 85 806,66 euron suuruinen määrä.

Kantaja toteaa seuraavaa:

- komissio ei ole asianmukaisesti perustellut niitä päätöksiä, joilla tukia vähennettiin, eikä 9.9.1999 tehtyä päätöstä (SEC) 1999/1316
- komissio on loukannut kontradiktorista periaatetta, koska se on kieltäytynyt käsittelemästä kantajan pyynnön tulla kuulluksi, sekä loukannut luottamuksensuojan periaatetta, suhteellisuusperiaatetta ja oikeusvarmuuden periaatetta tehdyillä vähennyksillä, ja lopuksi se on rikkonut olennaisten muotomääräyksiä 9.9.1999 tehtyä päätöstä (SEC) 1999/1316 laatiessaan
- komission tilinpäätöksessä käyttämä laskentatapa on lainvastainen
- komissio on sopimussuhteen ulkopuolisessa vastuussa loukattuaan luottamuksensuojan ja hyvän hallinnon periaatteita ja niitä säädöksiä, joilla säännellään rakennerahastojen varojen hoitoa
- komissio on sopimukseen perustuvassa vastuussa komission, Gela Sviluppoin ja Regione Sicilian välillä tehdyn sopimuksen nojalla, rikkoen Italian siviililain 1453, 1175 ja 1375 pykälää.

SGL Carbon AG:n 20.2.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(asia T-68/04)

(2004/C 106/142)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

SGL Carbon AG, Wiesbaden (Saksa), on nostanut 20.2.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajien edustajina ovat asianajajat Martin Klussmann ja Andreas von Bonin.

Kantajat vaativat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa kantajaa koskevin osin komission 3.12.2003 tekemän riidanalaisen päätöksen K(2003) 4457 lopull.
- vaihtoehtoisesti pienentää kantajalle riidanalaisessa päätöksessä määrättyä sakkoa
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Riidanalaisessa päätöksessä komissio määräsi kantajalle 23 640 000 euron suuruisen sakon, koska tämä oli osallistumalla lukuisiin sopimuksiin ja yhdenmukaistettuihin menettelytapoihin elektronisten ja mekaanisten hiili- ja grafiittituotteiden alalla rikkonut EY 81 artiklan 1 kohtaa ja ETA-sopimuksen 53 artiklan 1 kohtaa.

Kanteensa tueksi kantaja väittää ensinnäkin, että sakon perusmäärä on määritetty virheellisesti. Kantaja väittää myös, ettei komissio ole ottanut huomioon asetuksen N:o 17/62⁽¹⁾ 15 artiklan 2 kohdassa asetettua 10 prosentin ylärajaa sakoille, kun se on määrännyt useampia yksittäisiä määriä, joiden summa on yli 10 prosenttia konsernilikevaihdosta. Kantaja on kärsinyt vääryyttä myös sen vuoksi, että 10 prosentin ylärajaa on sovellettu perusteettomasti toisen yrityksen hyväksi, joka kuuluu samaan konserniin kolmannen yrityksen kanssa. Kantajan mukaan komissio ei myöskään ole antanut oikealla tavalla arvoa kantajan yhteistyölle ja sikäli pienentänyt sakon määrää liian vähän sekä arvioinut pelotevaikutuksen sakon määräämisen yhteydessä väärin. Kantaja korostaa edelleen, että komissio on kantajan kannalta epäoikeudenmukaisella tavalla jättänyt arvioimatta kantajan maksukyvyyn sakon suuruutta määrittäessään. Lopuksi kantaja riitauttaa vielä riidanalaisessa päätöksessä määrätty viivästyskorot.

⁽¹⁾ Asetus N:o 17, Perustamissopimuksen [81] ja [82] artiklan ensimmäinen täytäntöönpanoasetus (EYVL 1962, 13, s. 204).

Schunk GmbH:n ja Schunk Kohlenstofftechnik GmbH:n 20.2.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-69/04)

(2004/C 106/143)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Schunk GmbH, kotipaikka Thale (Saksa) ja Schunk Kohlenstofftechnik GmbH, kotipaikka Heuchelheim (Saksa), ovat nostaneet 20.2.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajien edustajat ovat asianajajat Rainer Bechtold ja Simon Hirsbrunner.

Kantajat vaativat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa 3.12.2003 tehdyn riidanalaisen komission päätöksen (asia COMP/E-2/38.359 — Hiili- ja grafiittituotteet sähkölaitteita ja mekaanisia laitteita varten);